

Sborové noviny

leden 2019

Biblický verš pro sbor na rok 2019

Kdo vyzná,
že Ježíš je Syn Boží,
v tom zůstává Bůh
a on v Bohu. 1. Jan 4:15

- **Modlitební dopis bratra biskupa 2019**
- **Vykročíme do nového roku v plné zbroji**
- **Hospodaření s časem po křesťansku**
- **Církvi, probud' se!**
- **Narozeniny a oznámení**

MODLITEBNÍ DOPIS BRATRA BISKUPA 2019

A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Ř 12,2)

Drazí bratři a sestry v Apoštolské církvi.

Na prvním místě bych Vám chtěl popřát Boží požehnání do roku 2019. Ať Vás Hospodin zahrne svou přízní, vede Vaše kroky a chrání Vás. Přeji Vám rovněž pevné zdraví a úspěchy pracovní i osobní.

Je letitou tradicí, že se vždy na počátku roku jako církev sjednotíme k modlitbám a půstu. Na každý z našich sborů připadne jeden den. Na rozdíl od všech ostatních modlitebních akcí během roku je tato charakteristická tím, že je zapojena celá církev. Chceme tím mimo jiné vyjádřit i jednotu. Jednota je vzácným Božím darem a současně i závazkem, který je zapotřebí obnovovat.

Právě tématu obnovy je věnován úvodní verš (který je současně biblickým veršem pro církev na tento rok). Téma obnovy se dotýká všech oblastí našeho života – osobního vztahu s Bohem, fyzického života, rodinného života a rovněž i našich sborů. Stejně jako každý z nás potřebuje fyzický odpočinek, musíme investovat do vztahů s nejbližšími lidmi, stejně jako do duchovní oblasti. Apoštol Pavel doslova píše, že obnova mysli souvisí s rozeznáváním Boží vůle.

Navrhuji několik témat k modlitbám, přidejte je k těm tématům, za která se již pravidelně modlíte.

Jednota církve – o ní je třeba stále zápasit. Nic tolik nepotřebuje obnovu, jako právě jednota a jednomyslnost. Církev se rozprostírá v rámci republiky v regionech, z nichž každý se vyznačuje trochu jinou mentalitou i historií. Pokud píšu o jednotě, mám

na mysli něco zcela zázračného a nadpřirozeného, čeho z vlastních sil nejsme schopni.

Pamatujme, že církev si letos připomíná **30 let od své registrace**, děkujeme Bohu za vše, co nám v uplynulých třech dekadách daroval a modleme se za Boží milost pro další období.

Důležitými tématy jsou pro nás **zakládání sborů a revitalizace**. Zakládání sborů souvisí s růstem církve, revitalizace je proces, který zaručuje, že naše sbory budou stále duchem mladé. Obojí potřebujeme.

Budujeme církev, která je **domovem pro všechny generace**. Modleme se za to, aby zde měli místo ti věkem nejzralejší stejně jako děti či rodiny ve středním věku. Modleme se rovněž za mládež – aby mezi nimi Bůh povolával budoucí pastory, vedoucí a misionáře. Modleme se za to, aby jejich víra byla zdravá i za to, aby svůj sbor považovali za svůj duchovní domov.

Tématem, který hýbe společností, je tzv. **Istanbulská úmluva**. Tato právní smlouva má za cíl chránit zejména ženy před domácím násilím, avšak ve svých důsledcích zavádí postoje neslučitelné s biblickým vnímáním rodiny. Témata v ní obsažená lze řešit v rámci stávajícího právního systému, pro křesťany je lepší, aby smlouva ratifikována nebyla (Česká republika předběžný souhlas se smlouvou v minulosti již vyjádřila).

Modleme se za celou církev a všechny její součásti, myslíme na misionáře (jak naše misionáře v zahraničí, tak i zahraniční – americké misionářské páry sloužící u nás). **Modleme se za to, aby církev byla přínosem pro společnost, v biblickém smyslu světlem a solí, a současně i duchovním domovem, na který můžeme být hrdí.**

Modlete se dále, jak Vás Duch svatý povede.

Martin Moldan, biskup AC

VYKROČME DO NOVÉHO ROKU V PLNÉ ZBROJI

K tomuto zamyšlení mne vedla jedna velmi známá a u křesťanů oblíbená pasáž o „duchovní zbroji“. Toto téma je mezi křesťany jedno z nejžádanějších a nejvyhledávanějších. Bylo na ně napsáno velké množství knižních titulů, od různých příruček, teologických traktátů, autobiografií přes beletrii, romány až po sci-fi a fantazy. Mnozí křesťané milují knihy jako *Zakázaná zóna*, *Střetnutí*, *Rady zkušeného ďábla*, ale také *Pán Prstenů* nebo *Hobit*. Je to lákavý námět opustit hobití stereotypní obydlí a vydat se na dobrodružnou cestu plnou nástrah, sil temnoty, draků, skřetů a obrů. Překonat strach, osvědčit se jako věrný společník, získat čest a vrátit se zpátky do pohodlného života. Ovšem duchovní boj často vypadá jinak, než nám tyto populární knížky ilustrují.

Pojďme se na tuto pasáž podívat: ***Nakonec, moji bratři, posilujte se v Pánu a v převaze jeho síly. Oblečte si celou výzbroj Boží, abyste se mohli postavit proti Ďáblovým nástrahám. Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech. Proto vezměte na sebe celou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý vzepřít, všechno vykonat a zůstat stát. Stůjte tedy opásáni na bedrech pravdou, oblečení v pancíř spravedlnosti, nohy obuté v připravenosti k službě evangelia pokoje; k tomu všemu vezměte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny hořící šípy toho Zlého. A vezměte přilbu záchrany a meč Ducha, jímž je Boží slovo. Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete duchem a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté.*** (Ef 6,10-18 ČSP)

Hned v prvním verši (10) vidím stěžejní pravdu pro naše téma – *posilujte se v Pánu a v převaze jeho síly*. O to jde především, hledat posilu v Pánu. Mnohdy se totiž daná pasáž o duchovním boji chápe jako jakýsi návod, při kterém když budeme mít správné ingredience a budeme se přesně držet receptu, tak docílíme duchovního vítězství a budeme šlapat po hlavě nepříteli. **Avšak jde o to, abychom hledali sílu v Pánu**, ne v nějakém postupu. To je také hlavním zaměřením našeho textu.

V dalším verši (11) Pavel mluví o duchovní zbroji. Nejde však, jak už jsem zmínil, o přípravu na nějaký speciální úkon, Pavel pouze používá zbroj římského vojáka jako ilustraci pro svůj text. (Obecně se má za to, že Pavel tyto věci psal, když byl ve vězení a pozoroval římského vojáka.) V tomto verši nám taky ukazuje našeho protivníka ďábla.

Další verš (12) je třeba vykládat střízlivě, neboť právě tento verš se stal pro mnohé středem zájmu pro studia různých struktur démonských mocností. Je to lákavé rozebírat temné duchovní autority, vlády, mocnosti a světovládcce. Avšak to není zájem této pasáže. V předešlém verši nám Pavel připomíná našeho hlavního nepřítele a tento verš pouze barvitěji vykresluje tuto pravdu a ukazuje nám, že ďábel má mnoho svých služebníků, kteří jsou všude. To, že náš boj není proti krvi a tělu, není vybídnutí k tomu, abychom nestáli nohama pevně na této Zemi a utíkali od našich zodpovědností, které máme vůči tomuto světu a lidské společnosti. (Ježíš řekl, že *blahoslavení jsou ti, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti* už v tomto věku – Mt 5,6).

Ve 13. verši se Pavel znovu vrací ke své ilustraci, kterou zmínil v 11. verši – přirovnává náš praktický každodenní křesťanský život ke zbroji římského vojáka. Za zmínku stojí, že i když se tato zbroj může dnešnímu člověku jevit jako nedostatečná, opak je pravdou. Byla velmi praktická, chránila nejhlavnější orgány a uschopňovala být hbitým v boji. V následujícím verši (14) jsou součástí našeho brnění – **pravda a spravedlnost důsledkem našeho chození s Bohem**, jeho milosti a preveliké moci. Není to naše zásluha, skrze kterou manipulujeme Bohem k tomu, aby nám pomáhal vítězit. Další a jednou z nejdůležitějších součástí výzbroje jsou boty (v. 15). Pavel je srovnává s **evangeliem pokoje**, které máme zvěstovat. Považte, jak směšně by vypadal voják v celé své parádě, kdyby byl bos. Jak je známo, římské armády po čas dobývaly starověký svět. Když si představíme jejich boty – opánky či sandály – byly v horkém podnebí Palestiny ideální. Byly lehké ale přitom pevné, aby se v nich nezvrtila noha. Nemuseli mít vojenské kanady, a přesto jim jejich obuv dokonale sloužila k cíli. I naše evangelium je křehké, ale zato je velmi pevné! Nezbytnou součástí výzbroje byl štít (v. 16). Pavel nám připomíná, že je to víra, která maří hořící šípy nepřitele. **Důvěra nebo víra – hledání síly u Pána** (v. 10) je

stěžejní pravda, která se prolíná celou pasáží. Vybavme si, jak je nepřijemné, když nás v životě tyto ohnivé šípy zasáhnou. Pak může být těžké budovat víru. Víra však není to, co nám představují různá falešná charismatická učení – manipulace Bohem a vydírání křesťanů ve smyslu „nedaří se ti, protože nemáš dostatek víry“. Víra je hledání síly u Pána v jeho veliké moci. Přílba spasení (v. 17) nám připomíná náš nový život a identitu v Pánu. Pak je řeč o **Božím Slově jako o meči**. Často se zdůrazňuje, že dosud se mluvilo o defenzivních zbraních, ale meč je jediná zbraň, která je ofenzivní – útočná. Ovšem když budeme přemýšlet nad kontextem našeho boje s ponebeskými oblastmi, těžko z toho můžeme vyvodit to, že bychom měli sami od sebe napadat temné duchovní autority. Božím Slovem můžeme ďábly udeřit, když na nás zaútočí, tak jako to udělal Ježíš, když ho na poušti pokoušel satan. Poslední verš (18) nás uvádí do **ustavičné vytrvalé modlitby** a bdělosti především za naše bratry a sestry. Modlitba je tedy základem duchovního boje. To je závěr, který z toho můžeme vyvodit.

Závěrem bych tedy znovu připomněl, že stěžejní věci této pasáže je posilovat se v Pánu, tzn. **hledat sílu v Něm**. Jeho moc je veliká, ČSP (*Český studijní překlad Bible*) nám jednoduše říká, že **s Ním máme převahu**. A co znamená hledat sílu v Bohu? Musíme si být jistí svou identitou v Kristu – mít svou prilbu záchrany. Hledat sílu u Pána znamená vést modlitební život ve víře, v pokoře, bázni a vytrvalosti před jeho tváří. Je třeba, abychom chodili s Bohem, poznávali jej na každý den. To je to, co vám do následujícího roku ze srdce přeji.

Jakub Koziel

HOSPODAŘENÍ S ČASEM PO KŘEŠŤANSKU

„Nestíhám. Poradte mi, jak mám vše stihnout, zejména v dnešní době.“

Otázkou organizace času se určitě nezabývají jen křesťané. Vyroste z toho téměř celý obor. Dnes můžete navštěvovat přednášky, číst knihy a používat různé metody a aplikace, abyste nad organizací času zvítězili, byli efektivní a zároveň měli dost volného času.

Ačkoli jsou to pomůcky jistě dobré a osobně se snažím několik

principů aplikovat i ve svém životě, všímám si, že problematika je poněkud hlubší a nejde jen o umění něco organizovat.

Přirovnal bych to k řízení člunu a řízení trajektu. Můžete být dobří kapitáni, ale záleží na tom, jak velká je vaše loď. Základní problém tedy tkví v otázce, zda toho v životě nechceme uvést více, než na co máme přirozenou kvalifikaci.

Věc ztěžuje i fakt, že právě skrze různé nové nástroje na řízení času člověk dostává naději, že toho opravdu může stihnout více. To může být částečně pravda, ale částečně to může být docela zajímavý podvod. Opět bych to přirovnal k nějaké sci-fi, ve které člověk dostane různé implantáty, které rozhojní lidskou sílu a rychlost. V takové sci-fi pak vidíme člověka–polorobota s nadlidskou silou a schopnostmi. Je sice schopný, ale v zásadě je zmrzačený.

Tak jako má den 24 hodinový cyklus, i člověk má jen jednu hlavu s jedním mozkem. Je sice pěkné, že dnes můžeme pracovat s počítači a mobily, které pracují s miliony informací, a do naší kapsy se vejde krabička obsahující třeba půl milionu dopisů (mailů a zpráv), ale naše hlava to neumí. Naše hlava se z toho točí a je unavená. Když je unavená hlava, je unavené celé tělo.

Nepřestává mě fascinovat, že přes množství techniky, která nám pomáhá toho stihnout stále více, slyším stále častěji stížnost na únavu. Máme myčky, pračky, sušičky, žehličky s klopením, sporáky s budíkem a hrnce s teploměrem. Kávu vyrábíme stiskem jednoho tlačítka. Když jsem byl malý, kávu si lidé mleli za pokladnou v samoobsluze, prádlo se dávalo z pračky do ždímačky a plínky se prosím praly a žehlily. A na té ždímačce jste museli sedět, aby vám neutekla z koupelny. To je nějakých 30 let zpátky. Ponechme zde památku i na panovníky středověku, císaře římské a faraony egyptské. Jejich záchody nesplachovaly a jejich poddaní neměli ždímačku mé babičky. Moc by mě zajímalo, zda také znali pojmy jako deprese a stres. Určitě znali, ale určitě to bylo z jiných věcí než dnes.

Někdy rád šroubuji myšlenky do absurdna, takže vás chci ujistit, že mým doporučením není vrátit se zpět do středověku. Mé doporučení spočívá spíše v tom, abychom si více uvědomili přirozené principy lidského života, prověřené časem a potvrzené Biblií. Uvedu pár klíčových rad, které v Bibli na toto téma vidím. Nepopírám tím výše uvedené, protože i v biblických dobách lidé nestíhali. Známe

třeba příběh o Martě a Marii (L 10,38–42).

Klíčem k řešení však vždy byly jejich priority, jejich střídmost a pokojné chození s Bohem.

Priority

Když si člověk vybojuje čas, zastaví se a možná zjistí, že mnoho důležitých věcí, o kterých je přesvědčen, že jsou pro něj na prvním místě, vlastně nestíhá.

Může to být Bůh, manželka, děti... To vše se někam může vytratit pod tlakem všechny dobře zabezpečit a pod tlakem dobře Bohu sloužit.

Doporučuji vzít si k modlitbě kromě Bible ještě kalendář. Když se domodlíš, když k tobě Bůh mluvil, zkus tuto zkušenost ihned aplikovat do svého diáře. Napiš si na okraj priority, které ti Bůh připomněl, své skutečné sny, a pak jim připisuj konkrétní časy v týdnu. Ubezpečuji tě, že budeš muset svůj diář proškrtat, ale na druhou stranu ho naplníš tím nejlepším obsahem.

Tvůj diář je totiž určitým zrcadlem tvého srdce. Chceš-li znát, co je ve tvém srdci, zkus si sepsat, čemu jsi věnoval čas.

Střídmost

Snaha získat co nejvíc je člověku přirozená. Chceš-li něčeho mnoho, budeš tomu také muset dát mnoho času. Je jedno, oč jde. Někdo chce mnoho vzdělání, někdo chce všechny své děti co nejlépe kultivovat v různých kroužcích, někdo chce co nejlepší životní úroveň a někdo chce sekat opravdu velký trávník...

V jedné pohádce chtěla jedna špatná paní Dorota Machálová po svém manželovi hodně věcí, aby ho umožnila a mohla dědit. Tak špatní asi určitě nejsme, ale uhonit se vzájemně umíme. Musím říci, že Pán nám v řadě věcí velmi poželhal. Máme dům i auto, mohu si koupit věci, které mám rád, ale neinvestoval jsem skoro žádný čas, abych cokoli z toho získal, kromě běžného zaměstnání. Chtěl jsem jen sloužit Bohu.

Chození s Bohem

To, že je Ježíš nedostižný vzor, neznamená, že není vzorem určeným k našemu následování. Fascinuje mě, že změnil svět

na základě tříleté služby! Cokoli dělal, bylo tak efektivní, že to nemá srovnání. Kdo přišel, byl uzdraven, jídlo se množilo v koších. Když měl Lazar zemřít, Ježíš měl spoustu času nazbyt. Až později se za ním vypravil a vzkřísil ho z mrtvých. Dokonce se za to ani nemusel modlit. Jeho modlitba je vyslovena jen kvůli zástupu, aby lidem docvaklo, že jeho Otec ho slyší pořád.

Na tenhle životní styl opravdu nemám univerzální recept. Nemyslím si, že máme očekávat dosažení stejné úrovně efektivity, ale měli bychom se jí aspoň maximálně přiblížit. Ježíš prostě trávil čas s Otcem. Jestli toto v našem životě nebude fungovat, nepomůže nám sebelepší program pro *time management*.

Chození s Otcem nám také ukazuje, na čem opravdu záleží. Z lidského pohledu bylo lepší věnovat peníze za nardový olej na charitu než na tělo Ježíše (J 12,5). Můžeme dělat mnoho dobrých projektů, ale když netrávíme čas s Otcem, nemusíme svou snahou dělat Bohu skutečnou radost.

Spočítejme si, kolik dní můžeme teoreticky tady na zemi prožít. 29 200 při 80 letech života? Kolik je to hodin? Zastavme se a udělejme si prostor pro hledání toho, co vlastně od života chceme.

Když jsem jednou ležel v nemocnici s vědomím, že tu za chvíli nemusím být, bylo to silné téma k přemýšlení. Proč o tom nejvíc přemýšlíme, když je nám zle?

Podívejme se, kolik času čemu věnujeme a čemu ho vlastně věnovat chceme. Nekompromisně se zbavme všeho balastu v našem životě. Ten balast je úplně stejný jako naše mailová schránka na spam. Spamem však celkem pohrdat umíme. S potěšením všechny spam mažeme z počítače jedním kliknutím. V životě to za nás však žádný počítač neudělá.

Zastavme se před Bohem, zjistěme, na čem nám záleží nejvíc, a pak si tím teprve naplníme diář. Ostatní odpadne samo, protože den má jen 24 hodin. Víím, že se ho snažíme stále nafukovat a stíhat věci zítra. Ale až náš život opravdu skončí, už nic dalšího nestihneme.

Pavel Harabus
pastor sboru AC Brno

CÍRKVI, PROBUĎ SE!

Tak nám skončil rok 2018 a vstoupili jsme do roku 2019. Chci především vyjádřit Pánu své díky za vše, co jsem nejen já mohl z Jeho ruky přijmout v roce 2018. Je toho mnoho, co každý z nás dostává každý den. Vědomí toho, že vše dostáváme a přijímáme z Boží ruky a z Jeho milosti a dobroty nás vede a má vést k vděčnosti a ke chvále Bohu. Vděčnost a chvála nás vedou do Boží přítomnosti, kde čerpáme poučení, útěchu, radu, posilu atd., roste tam naše víra i naše očekávání všeho, co pro nás Pán má.

Rok 2019 přijímáme z Boží ruky a On pro nás má připravené skutky, které máme vykonat k Jeho slávě! Má pro nás připraveno i vše, co k tomu budeme potřebovat. Nejsme na to sami. Pán je s námi vždy a ve všem.

V posledních několika dnech vnímám, jakoby Pán Ježíš a náš nebeský Otec nám všem chtěli říci: „Církvi, probud' se! Není čas spát. Já jsem vás vykoupil svou svatou krví! Vy jste můj lid, mé děti, které miluji. Toužím po vás! Toužím po obecenství s každým z vás! Dal jsem vám Ducha svatého, abyste byli mými svědky a aby vás vedl a ukázal vám vše, co jsem pro vás připravil. Vy jste sůl země, vy jste světlo světa. Jste nástroje v mé ruce! Jako mne poslal Otec, já posílám vás, abyste zjevovali světu mou lásku a dobrotu. Vyjděte zmocnění mým Duchem a mluvte, co jsem pro vás udělal. Já jsem s vámi a čekám na vás!“

To je něco z toho, co vnímám jako Boží poselství. Na vás nyní je, abyste to rozsuzovali, zda je to od Pána a v souladu s Jeho vůlí. Vy sami musíte hledat Jeho tvář a Jeho vůli pro vaše životy. Pán vám všem žehnej! On nechť je našimi životy oslaven!

Jan Řežábek ml.

Sestra Zlatka touto cestou děkuje za modlitby a za návštěvy během jejího prodlouženého pobytu v sanatoriu v Jablůnkově a před Vánoce ještě v nemocnici v Karviné.

V roce 2019
hojné Boží požehnání,
Jeho lásku v srdci
a moudrost shůry
přeje vedení sboru
a Sborové noviny :)

2 0 1 9

OBLASTNÍ BOHOSLUŽBA

APOŠTOLSKÉ CÍRKVE
SEVEROMORAVSKÉ OBLASTI

Slezská univerzita
v Karviné **13. 1. 2019**
9.30 hod

řečník
Radek Smetana
zástupce biskupa AC
pro vzdělání

KAPELA
ESCAPE

SLUŽBA
DĚTEM

SBÍRKA NA
TEEN CHALLENGE

**Sborové
noviny**

číslo 1, ročník 26

SbN vycházejí jako měsíčník pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **23. 1. 2019**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.:+420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2019